

IDA fideci

Yıl : 1966

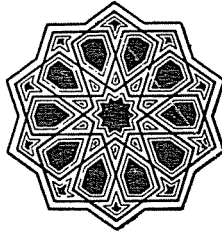

Cilt : XIV

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

İLÂHİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ İLÂHİYAT FAKÜLTESİ
TARAFINDAN YILDA BİR ÇIKARILIR

Z İ K İ R

SÜLEYMAN ATEŞ

Zikir, sülâsinin birinci babından masdar'dır. Anmak, şan, şeref, öğmek, namaz ve duâ manalarına gelir. Cem'i: zükûr ve ezkâr'dır. İlahiyatçılar, Kur'an'da, zikrin on yedi manâda kullanıldığını tesbit etmişlerdir. Sûfiyye ıstılahında zikir, Allah'ı belirli cümleler veya kelimelerle anmak demektir. Allah'ı anmak, en büyük ibadettir. Bu hususta pek çok âyet ve hadis vardır. Zikri emreden âyetlerden birkaçı:

"Artık, beni zikredin ki ben de sizi zikredeyim, bana şükredin, nankörlük etmeyin"¹.

"Ayakta, oturarak ve yanlarınız üzerine yatarken Allah'ı zikredin"².

"Allah'ı çok zikredin ki felâha eresiniz"³.

"Rabbımın ismini zikret, halktan kesilerek O'na teveccüh et."⁴

"Rabbımı çok zikret ve sabah akşam tesbih et"⁵.

"Ey mü'minler, mallarınız ve çocuklarınız, sizi Allah'ın zikrinden alkoymasın"⁶.

"Nefsinde ağlaya, sızlaya, korkarak, fakat bağırıp çağırmadan sabah, akşam zikret; gafillerden olma"⁷.

"O erkekler ki onları ne ticaret, ne de alışveriş, Allah'ı zikretmekten ve namaz kılmaktan alkoymaz"⁸.

1 Bakara suresi, 153

2 Nisa suresi: 103.

3 Cumu'a suresi: 10

4 Müzzemmil suresi: 8

5 Âl-i İmran suresi: 41

6 Münafikûn suresi: 9

7 A'raf suresi: 205.

8 Nur suresi: 37

“Allah’ın zikrinden kalbleri kararımış olanlara yazık!”⁹

“Sonra derileri ve kalbleri Allah’ın zikrine yumuşar”¹⁰.

“Şüphesiz Ancak Allah’ın zikriyle kalbler huzura erer”¹¹.

Ve bak: 21/23, 15/87, 46/17, 135/3, 227/26, 24/18, 200/2, 45/29*

Zikir hakkında varidolan Hadîslerden birkaçı:

“Ben, kulum, beni zikrettiği zaman beni nasıl sanıyorsa öyleyim, Onunla beraberim. Kulum, beni kendi içinde zikrederse ben de onu kendi nefsimde zikrederim. Beni cemaat içerisinde zikrederse ben de onu daha hayırlı bir cemaat içerisinde zikrederim. Bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırım. Bana bir kulaç yaklaşırsa ben ona bir ba’ (iki kulaç) yaklaşırım. O, bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim.”

“Malik ibnu Yuhamer, Muâz ibn Cebel’in kendilerine şöyle dediğini söylüyor: Resûlullah’tan duyduğum son söz şu oldu: “Allah’a hangi amel daha hoş gelir?” dedim. “Dilin, Allah’ın zikriyle ıslanmış olarak ölmendir, “buyurdu.”

“Size, amellerinizin en iyisini, Rabbınız huzurunda en temizini ve derecelerinizde en yükseğini, altın ve gümüş infakından hayırlısını, düşmanla karşı karşıya gelip siz onların, onlar sizin boyunlarımızı vurmaktan daha iyisini söyleyeyim mi? Evet, dediler. “Allah’ı zikretmek.” buyurdu. Muâz ibnu Cebel: zikrullah’tan daha fazla insanı Allah’ın azabından kurtaracak bir şey yoktur, dedi.”

“Her şeyin bir cilâsı vardır, kalblerin cilâsı da Allah’ı anmaktır. İnsanı Allah’ın azabından en çok kurtaracak şey, zikrullah’tan başkası değildir.” (Allah yolunda cihad da mı değil?’ dediler, “Hayır, kesilinceye kadar vuruşsa dahi.” buyurdu.”

“Rabbını zikredenle etmiyen, diri ile ölü gibidir.”

“Bir kavim oturup Allah’ı zikrederse melekler onları kuşatır, rahmet onları kaplar, üzerlerine sekine (huzur, feyiz) iner. ve Allah onları yanındakilere zikreder”¹².

9 Zümer suresi: 22

10 Zümer suresi: 23

11 Ra’d suresi: 27

(*) Bölü çizgisinin üstündeki rakamlar âyet numaralarını, altındaki rakamlar Sure numaralarını göstermektedir.

12 at-Targîb wa’t-Tarhîb, C. 2, S. 393-408, Mısır 1373/1954.

“Allah, Allah diyen kimseler üzerine kıyamet kopmaz.”

“Cennet bahçelerini gördüğünüz zaman orada otlayınız.” Cennet bahçeleri nedir? Diye soruldu. “Zikir meclisleridir.” buyurdu. Bir hadis-i Kutside:

“Ben, beni zikredenin yanında oturan arkadaşımı¹³ buyurulmuştur.

Zikir, önceleri beş vakit namazdan ayrı olarak gece veya gündüz muayyen saatlerde nafile namaz kılmak ve duâ etmek anlamlarında kullanılırdı. Umumiyetle dört rek’at kılınan namazdan sonra besmele, tehlil, tekbir, tesbih, salâvat-i şerife okunur, istiğfar ve isti’âze edilirdi. Vird kelimesi de bu anlamı taşımaktadır.

Zühd ve takvâ gittikçe gelişip tasavvufi kuruluşları, derviş teşekküllerini meydana getirince zikir de esaslara bağlandı. Her tasavvufi teşekkülün kendine mahsus zikir veya virdi vardır. Bu fark, kurucuların içtihadından doğmaktadır. Her okulun kurucusu tarafından konulan zikir sayısı ve şekli, sonradan gelen o okula mensup önderler tarafından az çok tadilâta uğrar. Bazı okullar “Allah, Allah” lâfza-i Celâlini zikrederler. bir kısmının zikri” LÂİLÂHEİLLALLAH”tır. Esmâü’l-Hüs-nâ’yı zikredenler de vardır.¹⁴

Zikir üçe ayrılır:

1 – Zikr-i Celî veya zikir-i Cehrî, 2– Zikr-i Hafî veya zikr-i Sırrî, 3– Zikr-i kalbî.

1 – Yüksek sesle yapılan zikir, Celî veya Cehrî zikirdir.

2 – Nefesle yapılan zikir, Hafî veya Sırrî zikirdir.

3 – Sadece kalben tefekkür suretiyle yapılan zikir, kalbî zikirdir.

Fahru’d-Dîn-i Razî zikri: Lisanın zikri, kalbin zikri, ruhun zikri şeklinde bölümlere ayırıyor ve bunları izah ediyor: “Dilin zikri: tesbihe ve temcide delâlet eden kelimeleri söylemektir. Kalbin zikri: Allah’ın zatına ve sıfatlarına dair hükümlere vakıf olmak için emir ve nehiy gibi teklifler üzerinde düşünmek ve Allah’ın yaratıklarının esrarına dalmaktır. Uzuvarın zikri: Uzuvarın ibadette kullanılmasıdır. Bu-

13 at-Tarğîb wa’t-Tarhîb C. 2, S. 402; Müntehabat-i Nafi’a-i Risale-i Kuşayriyye S. 174-177, Abdunnafi’, İst. 1307

14 Bak: Shorter Encyclopedia of İslâm, Dikr ve vird maddeleri; Osmanlı tarih Deyimleri ve terimleri sözlüğü, C. I. s. 573, C. 3, s. 659.

nun için Allah namaza zikir adını vererek: "Fes^caw ilâ zikrillâhi: Allah'ın zikrine koşunuz" buyurmuştur. Gözlerin zikri: ağlamak, kulakların zikri: dinlemek, dilin zikri: hamd-ü sena etmek, ellerin zikri: Allah yolunda vermek, bedeninin zikri: vefa, kalbin zikri: Allah'tan korkmak ve rahmetini umma (hawf-u reca). Ruhun zikri: teslim ve rızadır¹⁵.

Bir tasavvuf okuluna giren dervişe zikir iznini dinî önder apdestli olarak تنها bir yerde yüzleri birbirine karşı, diz dize oturmuş oldukları halde verir. Talebeye, intisabından önce bir de istihare yaptırmak sünnet sayılır. Bir okula girenler, o okulun günlük evradını yapmak zorundadırlar. Kadirler Cehrî zikri telkin ederler. Nakşilerin zikri, Zikri Hafidir.

A- Cehrî Zikir: Bu zikirde Lâilâhe illallâh, Subhânellâh, Elhamdülillâh, Allahu ekber, Estağfirullah veya Esmâü'l-Husnâ'dan bir isim çekilir. Toplu zikirlerde önce İlahîler okunur, dinî bir vecd meydana getirilmeğe çalışılır. Sonra zikre başlanır. Özel meclislerde dervişlerin iştirakiyle yapılan cum'a zikirlerine (Hadra) denir. Zikri, dinî önder idare eder. Bazan zikirde mazhar da çalınır. Bir düzen içerisinde (Ritm ile) Lâilâhe İllâllâh, Hayy, Hayy veya Allah, Allah kelimeleri dilden kalbe hızla vurulmak suretiyle vücut diz çöktüğü yerde öne arkaya hep beraber sallanır. Mevlevilerde sema' yapılır¹⁶.

B- Hafî zikir: Münferit yapılan bir zikirdir. Şafaktan önce kalılır, teheccüt namazından sonra gözler yumulur, kalbe teveccüh edilir ve verilen evrad nefesle çekilir. Nakşilerde beş bin lâfza-i Celâl çekmekle başlar. Salik, ruh makamlarını aşıkça her makam için beşer bin ilâve edilir. Böylece Lâfza-i Celâl sayısı yetmiş-seksen bine kadar çıkar. Fakat bu sayılardan maksat, Allah aşkına ermek, zikrullah'ı vücuda hakim kılmaktır. Zikrullah'ın bütün vücudu sarmasına *zikr-i Sultânî* denir. Bu takdirde artık sayı ve tesbih bir yana bırakılır. Hattâ zikirden de vaz geçilir. Çünkü salikin vücud-i fânîsi aradan çekilmiş, bütün vücut mezkûr (Zikredilen Hak) kesilmiştir. Tabîî bu makamın lâfını eden çoktur ama sırrına eren azdan azdır. Bu makamın bir anı, cihan de-ğer¹⁷.

Bursa'lı İsmail Hakkı, Ruh'u'l-Beyan'da "Ey iman edenler, Allah'ı çok zikrediniz." âyet-i Kerimesinin tefsirinde şöyle diyor: "Zikir çeşit-

15 at-Tarğib wa't-Tarhib, C. 2, S. 399 dip not

16 Shorter Encyclopedia of İslâm, Dîkr ve wîrd maddeleri, E.J. Brill, 1953

17 Hamdi Yazır Hak Dini Kur'an Dili, C. 1, S. 540-541

lere ayrılır, şöyle ki: Mezkûru düşünmeden, sırf lisan ile zikirdir ki bu, mutlak surette reddedilmiştir. Lisan ile zikredip, kalben de mezkûru (zikredileni) ve O'nun eserlerini düşünmektir ki ebrarın (iyilerin) zikri budur. Öncekine nisbeten bu, bir derece daha makbul ise de bunda da üns, huzur ve fena yoktur. Bazıları da lisan, akıl ve kalb ile zikreder ama mezkûr ile üns, O'nda fena yoktur. Bu, Mukarrebundan olan müptedilerin zikridir. Ebrarın zikrine nisbeten bu, daha makbuldür. Lisan, akıl, kalb, ruh ve sır ile hep beraber zikretmektir ki nebîlerin, velîlerin, ekmellerin ve al-mukarrebun'un zikri bu suretledir. İşte tam makbul olan zikir budur. Hazret-i Peygamber (A.S.): "Bu kalbler de demir gibi paslanır. (Yâ Resulâllah, o halde cilâsı nedir? Denildi). Allah'ın kitabını okumak ve O'nu çok zikretmektir." buyurdu."¹⁸

İmam Gazalî şöyle diyor: "Zikrullah'ın şerefinden dolayıdır ki şehadet rütbesi büyük olmuştur. Çünkü esas gaye, son nefestir. Yani kalb masiva ile tamamen alâkasız, Allah'a dalmış bir vaziyette dünyayı terk edip Allah'a yönelmektir. Şimdi eğer kul Allah'ta müstağrak olmağa gücü yeterse bu insan, savaş safında ölmüş gibidir. Çünkü canından, ailesinden, malından, ve çocuklarından tamamen arzusunun kesmiştir. Hattâ dünyadan tamamen vaz geçmiştir. Zira dünya, yaşamak için seçilir. Halbuki Allah'ın aşkı ve rızasını kazanmak çabası içerisinde olan o kul için hayatın kıymeti yoktur. İşte bu, Allah indinde en büyük noktadır. Ve bundan dolayıdır ki şehadet, büyük mertebeyi haiz olmuştur"¹⁹.

ZİKRİN, TASAVVUFTA ALDIĞI DERİN MANAYI, ERZURUM'LU İBRAHİM HAKKI MA'RİFETNÂME'SİNDE TAFSİLÂTİYLE ANLATIR.

Özeti aşağıdadır :

"Zikrullah, üç dereceye ayrılır: Kelimelerle yapılan dilin zikri. Bunda huzur yoktur. Ama buna devam ede ede zikir kalbe işler. Dil durur, kalb kendiliğinden Allah'ı zikreder. Nefesiyle gizlice Allah, Allah veya Lâilâhe illâllah diyen kimse, lisanî ve kalbî zikri beraber yapmış

¹⁸ Ruhul-Beyan, İsmail Hakkı, C. 3, S. 125-6-, Matbaa-i Âmire, 1286.

¹⁹ at-Tarğîb wa't-Tarhîb, C. 2, S. 408, Not: 1

olur. Bir an gelir ki zikir, kalbden bütün vücuda yayılır. Ruhu sarar. Bu da ruhun zikridir.

“Zikrullah ile gece gündüz uğraşan kimsenin kalbinden hikmet-nurları parlar. Evvelâ şimşek gibi çakar, geçer. Sonra yine çakar, fakat daha uzun kalır. Ve nihayet her tarafını kaplayan nurlar, ilm-i ledünnî sırlarını basiret gözüne açar. Hafi (gizli) zikre devamdan müstağrakat-i selâse (Üç kendinden geçme, dalma hali) denen üç netice meydana gelir:

1 - Zikrullah ile kötü parçalar yanar, vücut, Allah'ın zikrine müstağrak olur (kendinden geçer, dalar). Vücudunun her zerresinde davul zurna sesleri, sahile çarpan deniz dalgalarının sesleri, çakillarla çarpışan nehir sularının sesleri, yapraklarla oynayan rüzgâr hışırtısı sesleri gelir. Salık bundan büyük zevk duyar. İnsan vücudu yerde ve gökte bulunan maddelerin özetidir. Bunların seslerini duyması, bunların tesbihlerini vücudunda işitmesi içindir.

2 - Zakirin başı üstünde daire şeklinde bir açıklık belirir ve oradan üzerine zulmet (karanlık) iner ki bu, vücut zulmetidir. Sonra nur iner ki bu da zikrullah nurudur. Sonra HAZRET (HUZUR) iner ki bu da gönül huzurudur. Böylece tam bir huzura kavuşur. Bu halde kalbi Allah'ı zikretmeğe o kadar meftundur ki hiç zikirden kesilmek istemez. Hattâ zakir, zikirden ayrılmak istediği zaman, kalbi zikrullah arzusuyla ana karnındaki çocuk gibi oynar. Çok zakirler, kalblerinden zikir sesi duyarlar.

3 - Üçüncü istiğrak ise zikrin, gönülden sırra geçmesi ve zakirin mezkûr'da kaybolmasıdır. Bütün uzuvları zikrullah ile meşguldür. Kendisi istemese de zikir onu bırakmaz. Gafletten uzak tutar. Etrafında sâf ateşler, üstünde çıkan ve inen birtakım nurlar görür. O kadar zikreder ki lisanın zikri, kalbin zikrine; kalbin zikri, sırrın zikrine; Sırrın zikri, Ünsün zikrine; Üns'ün zikri Kuds'ün zikrine döner. Ve ruh, nefsin hükmünden kurtularak ma'rifet-i Mevlâ'ya yol bulur.

Bu inen ve çıkan nurlar, zikir nurlarıdır. Sâflaşan ruhun akisleridir. Nurlar, camlar içerisinde parlayan inci gibi sâftır. Vücut, sâflığın son noktasına ulaşmıştır. Artık vücudu bu derece zikir kaplayıp ruh güneşi doğduktan sonra aşk ve mahabbet ateşi zikreden insanın varlığını tamamen yakarak Mezkûrdan başka bir şey bırakmaz. İşte *FENA-Fillah* (Allah'ta fanî olma) denen mertebe budur. Ve kalb o zaman Mezkûr ile Mütessellî olur.

Bu şekilde zikreden zakirin uzuvlarında ve mafsallarında bir nevi' ağrı hasıl olur. Bu ağrı, birazcık yanma ile kalbinde de belirir. Fakat bunlar, çok zevkli ağrılardır.

Kalbî zikirden sırrî zikre ulaşan kimsenin buna güvenerek zikri azaltması çok tehlikelidir. Zira kalb penceresi tedricen açıldığı gibi tedricen de kapanarak büsbütün karanlıkta kalır: "Benim zikrimden yüz çeviren kimseye dar bir geçim vardır ve onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz." (Tâhâ: 124) âyetinin kâhri altına girer. Allah korusun.

Basireti açılan kimse ledünnî ilimlere vakıf olur. Eğer cezbe gelmezse o ilimlerle uğraşır, durur. Ama Allah'ın lûtfiyle cezbeyle kapılanlar, vahdet denizinin dalgalarından ibaret olan ledünnî ilimleri de bırakarak deryada kaybolup giderler.

Zikir, lisanından kalbine geçince zakirin diline namaz dışında nice yıllar zikir gelmez. Bunun alâmeti, zikrin sırra ulaşmasıdır. Bunun alâmeti ise: Zakir sustuğu zaman zikrullah'ın iğne ucu gibi zakirin diline batırılmasıdır. Ve yüzünün tamamen dil kesilmesidir. Ruhuna zikrullah sinen kimsenin, artık Allah'ın ismini dili ile tekrarlamasına da lüzum yoktur. Çünkü aradığını bulan kimsenin bulduğunun yanında da ismini tekrarlaması abes olur"²⁰.

"İrfan yolunda yürüyen kimse, üç konaktan geçer: Fena Âlemi, Cezbe Âlemi, Kabza Âlemi. Fena âleminde Lâilâhe illâllah kelimesine devam eder. Cezbe Âleminde Allah, Allah diye zikredir. Kabza Âleminde Hû, Hû, Hû; Diye zikretmelidir. Çünkü Lâilâhe illâllah kalbleri açıcı; Allah ism-i Celîli ruhları açıcı; Hû ise sırları açıcıdır"²⁰.

İbrahim Hakkı, zikrin bu sayılan neticeleri vermesi için zikirde riâyet edilmesi gereken âdabı şöyle sıralamaktadır:

- 1 - Zakir, önce kalbini, bütün meşgalelerden temizlemelidir.
- 2 - Gusletmeli veya abdest almalıdır.
- 3 - İki rek'at namaz kılmalıdır.
- 4 - Hoş kokulu, temiz bir yer bulmalıdır.
- 5 - O yerin temiz bir köşesine i'tikâf ihramını asıp bir seccâde sermelidir.
- 6 - Seccâde üzerinde kibleye yönelerek bağdaç kurmalı, ellerini bacakları üzerine koyup sessizce zikretmelidir.

²⁰ İbrahim Hakkı, Ma'rifetnâme, S. 336 ve müteakip sayfalar.

7 - Gözü yumarak batını hislerin açılmasına çalışmalıdır.

8 - Dinî önderin hayalini zihnen karşısına alıp himmet isteğiyle ona mahabbet ederek ruhaniyetine ermelidir.

9 - Gece kaim, gündüz saim olmalıdır (Gece namaz kılmalı, gündüz oruç tutmalıdır).

10 - Çok açlıktan ve çok tokluktan kaçınarak hayvan eti olmyan yağlı yemeği orta derecede yemelidir.

11 - Zikrullah'ı bitirince huzur-i kalb ile susmalı, gönülde zikrullah'ın eserlerini gözetliyerek öylece bir saat kadar kalmalıdır.

12 - Zikrullah'tan hemen sonra su içmekten çok sakınmalıdır. Çünkü su, zikrullah'ın yandırdığı nurları söndürür. O anda vücuda zarar verir.

13 - Lâilâhe illâllah ile zikrediyorsa İlähe'nin hemzesini isbat etmelidir. Lâilâhe dediği zaman masivayı yok edip İllâllah dediği zaman Hakk'ı isbat etmelidir.

14 - Manâyi düşünerek zikretmelidir. Zikir, sadece dudakların, kelimeyi tekrarından ibaret kalmamalıdır.

“Hest Tâc-i Ârifân ez çâr terk: Terk-i Donya, terk-i Okbâ, Terk-i hestî, terk-i terk.:

“Âriflerin tacı dört terktendir: dünyayı, ukbayı, varlığı, terki terk etmek.”

at-Tarğîb wa't-Tarhîb sahibi Hafız Zakiyyu'd-Dîn Abdu'l-Azîm, Hadislerin ifadesine göre zikrullah'ın faydalarını şöyle tesbit etmiştir:

1 - Zakir, Allah'ın rahmetine ve yardımına girer, salih amel ile Rabbına hüsn-i zanda bulunur.

2 - Allah o kulun adını yüksek gökte, seçkin muhlis kulları önünde anar.

3 - Zakir, kalbini daima Rabbiyle uğraştırır.

4 - Allah'ı zikretme ibadeti, çok sadakadan, samimî olmyan vatan müdafaasından üstündür.

5 - Zikrullah, Hannâs'ın (Şeytanın) vesveselerinden korunma, günahlara düşmekten muhafaza eden sağlam bir kaledir. (Kul, ancak Allah'ı zikirle şeytandan kurtulabilir.)

6 - Zikrullah, dünya ve Âhîret saâdetini celbeden dört şeyden biridir. Zakire tam bir i'timad verir, ona doğruluğu ve iyiliği sevdirebilir. Düşüncesinde isabetli kılar. (Ve zikreden bir dil kazandırır.)

7 - Zikrullah, Cennette yüksek derecelere ulaştırır, zakiri Cennetü'l-Firdevs olan A'lâ-i İlliyyîn'e yükseltir.

8 - Zikrullah, kalbi nurlandırır, diriltir, şüphesini giderir, doğruya iletir; zakir olmıyanın kalbi karanlık ve kendisi ölüdür. (Rabbını zikredenle etmiyen, diri ile ölü gibidir.)

9 - Zakir, Peygamber (S.A.)in emirlerine uymuş ve saâdeti tadmıştır.

10 - Allah'ı zikreden, kıyamet gününde izzet ve ikram edilir.

11 - Allah'ı zikretmiyen pişman olur. Ve bundan geri kaldığı için üzülür.

12 - Hayırlılardan seçkin bir zümre, zakirleri bekler, iyilerden bir grup onlardan bahseder. Allah onları bunun için seçmiştir.

13 - Allah, Sefere-i Berere (büyük melekler) önünde zikredenlerle iftihar eder.

14 - Zakirlerin sohpetiyle âsî saîd olur, şakî onları sevmekle ni'mete erer. Allah zakirleri seven ve onların meclislerinde hazır bulunan facire tecelli eder. Dünya malından bir şey istemiş olsa verilir.

15 - Zakirler ihsan ehli, saâdet sahipleri, hayrı kendinde tophıyan, iyilik için çalışan insanlardır.

16 - Zakirler mağfirete mazhar olurlar, Allah'ın rızasına inanırlar, zikirden dönmezler. Ta Allah nimetiyle onlara tecelli edinceye kadar.

17 - Zikirler bahçe, meyvası ise ni'mettir.

18 - Kim Rabbinin yanında derecesini bilmek isterse, kalbinin derinliğini zikirle doldursun.

19 - Zakirler, Allah'ın rahmet ve ihsanına yakın yüksek decerelerdedirler. Öyle ki peygamberler ve mücahitler Allah'ı razı etmekte o derecelere ulaşmak ister ve onlara gıpta ederler. Zakirlerin yüzlerinde nur parlar ve ruhları müjde ve sevinç ile çalkınır²¹.

²¹ Zakiyyu'd-din Abd'ul-Azîm, at-Tarğîb wa't-Tarhîb, C. 2, S. 407-408, dip not: 1

NETİCE

Biz yukarıdanberi mutasavvıflara ve tasavvuf okullarına göre zikrin çeşitli şekillerini kaynaklara istinaden tarafsız olarak açıkladık. Kur'an-ı Kerim'de bulunan âyetlere ve Hz. Muhammed'in hadislerine göre İslâmiyette zikrin mevcudiyeti inkâr kabul etmez bir gerçektir. Şu var ki gerçek mutasavvıflarla mukallidler arasında derin farklar vardır. Her zaman gerçek mutasavvıfları taklidederek zikir müessesesini istismar edenlere de çok rastlanır. Bu sebeple tasavvuf yolcularının dikkatli olmaları ve dinimizin prensiplerini kendilerine rehber edilmeleri daha sağlam bir yol olur.

Zikrin manevî faydaları muhakkaktır. Fakat İslâmiyet tamamen dünyayı terk etmeyi yasak etmektedir. Kur'an'ın temel prensibi, ruh hayatiyle madde hayatını, dünya ile âhireti beraber yürütmektedir. Cenab-ı Hak şöyle diyor: "Allah'ın sana verdiği âhret evini ara, dünyadan da nasibini unutma !»²²